

Elsőéves tapasztalataim

Pődör Lea

Elsőéves élményeim visszaigazolták azt a sok jót, amit a győri jogi karról hallottam. Örömmel konstátálom azt, hogy a küzdelemnek és sok tanulásnak igenis itt is lehet gyümölcse, mint ahogyan a középiskolában is lehetett. A kiváló eredménnyel végző felsőbb évesek pedig minduntalan alátámasztják a mondást: 'nil difficile volenti', vagyis 'semmi sem nehéz annak, aki akarja'. A célunk, vagyis a jogi egyetem sikeres elvégzése, közös – az erre vonatkozó élő példák pedig mintaként szolgálnak mindannyiunk számára. Azt hiszem ez és az itteni jogi kar erősségei adta keret biztosítják e célunk teljesítését.

A gimnázium utolsó két évében fogalmazódott meg bennem véglegesen, hogy az egyetemen jogot szeretnék tanulni. Sokakkal ellentétben azonban nem vágytam arra, hogy más városban tanuljak tovább. Ez a gondolat pedig akkor erősödött meg igazán, amikor a felvételit megelőző hónapokban a magyarországi egyetemeken folyó jogi képzésekről tájékoztam. Győr számomra több szempontból is ésszerű választásnak mutatkozott és egyébként is: győri létemre miért kellett volna más városba mennem, ha itt is színvonalas jogi képzésben lehet részlesülni?

Úgy hiszem, a középiskolai évek végeztével már mindenki nagyon izgatott az egyetem, az új közösség és az új élmények, tapasztalatok, kihívások miatt. Mindez azonban óriási váltás a középiskolához képest, s az egyetemi élet és az egyetemi tanulmányok nem hasonlíthatóak össze az előző oktatási intézményünkben megismert helyzetekkel. Kisgimnáziumba jártam, ez 8 évet ölelt fel, és bizony rettentő furcsa volt a hirtelen jött változás. Minden kapcsolat (osztálytársakkal és tanárokkal való kapcsolatok), minden elért szép eredmény és minden megpróbáltatás egy bizonyos szempontból már a múlt részeivé váltak. Valami egészen más vette kezdetét, amire nem is tudtam teljesen felkészülni. Azt hiszem, nekem rengeteget segített az, hogy ezt a sok újdonságot már egy megszokott és jól ismert városban élhettem át.

Győrben a jogi tanulmányok megkezdését gólyatábor és felkészítő napok előzik meg, ahol minden sikeres felvételt nyert elsőéves közvetlenül részesülhet jó néhány bölcs tanácsban a felsőbb éveseknek köszönhetően, akik lelkesen próbálják megismerhetőbbé tenni ezt az új világot. Ezek az évkezdő programok véleményem szerint arra is kiválóak voltak, hogy még az első szemeszter megkezdése előtt egy kicsit megismertük egymást. Meglepő volt számomra, amikor kiderült, hogy mennyi különböző helyről érkeztek ide a társaim, hogy kit milyen célok és álmok orientáltak, amikor a felvételi lapra a győri jogi kar nevét írta fel. Természetesen ez a fajta sokszínűség nem véletlen, mivel a Dunántúlon csak két jogi karral rendelkező egyetem között lehet választani, s az egyik a győri Széchenyi István Egyetem.

Az első pár hónap alatt magam is megtapasztalhattam azt a sok-sok pozitívumot, amit oly gyakran az itteni jogi képzés ismérveiként emlegetnek. Számomra is nagyon ígéretesnek tűnt egy sokszor hallott jelző: közvetlenség. Amikor a felvételi előtt a statisztika oldaláról is szemügyre vettem a különböző helyeken folyó jogi képzéseket, már akkor feltűnt az, hogy más egyetemektől eltérően ide jóval kevesebb diák nyerhet felvételt. Ez a létszám pedig tovább osztódik a gyakorlati órák során, ahol átlagosan kb. húsz-húsz diákot találunk. A győri jogi kar további erősségének vélem azt az iménti gondolathoz szorosan kapcsolódó tény, hogy minden főtárgyhoz gyakorlati órák tartoznak. Ezekben a szemináriumokon lehetőség nyílik arra, hogy az előadáson már érintett témákat alaposabban szemügyre vehessük, vagy további segítséget kapjunk egy-egy anyagrész elmélyítéséhez. Véleményem szerint ezek a szemináriumok azért is nyújtanak sokat a hallgatónak, mert bizonyos, esetleg az előadásokon nem érintett, de a vizsgákon felbukkanó témaköröket önállóan dolgozhatjuk fel és adhatjuk

elő, már ezekkel az apróbb kihívásokkal is fejlesztve a jogász hivatáshoz elengedhetetlen képességeket. Az oktatóktól kapott elismerés, segítség és sok-sok tájékoztatás mind-mind óriási hajtóerő tud lenni a szorgalmi időszak alatt. Az oktatókat illetően pedig az igen szerencsés helyzet áll fenn, hogy az intézményben igen magas a minősített oktatók száma, akik nemcsak az elméletet adják át, hanem arra törekednek, hogy – mivel többen közülük a gyakorlatban is tevékenykednek – tapasztalati ismereteket is nyújtsanak a hallgatóknak mind az előadások, mind a gyakorlatok alkalmával. Az oktatókkal kapcsolatos legnagyobb örömet számomra az jelentette, amikor a második félévben az oktatók – nagy meglepetésemre – már a nevemen szólítottak. Az, hogy egy oktató akár a folyosón is nevén szólítja a hallgatót és beszélgetést kezdeményez vele, nagy megtiszteltetés. Biztos vagyok benne, hogy ilyen kapcsolat oktató és hallgató között elvétve fordul csak elő a hazai felsőoktatási intézményekben.

Magamból kiindulva azt gondolom, hogy egy elsőéves joghallgató számára az is nagyon fontos, hogy olyan csatornákat is találjon a győri jogi karon, ahol még több segítséget talál, s ezáltal megkönnyítheti az új ismeretek feldolgozását, a jog terminus technikusainak elsajátítását. A szorgalmi időszak alatt az oktatók által kijelölt ajánlott irodalom beszerzésében a jogi szakkönyvtár áll mindenkinek a rendelkezésére, de jogi könyveket, folyóiratokat, különböző adatbázisokat az egyetem központi könyvtárában is lehet találni. Ezeken túl a karon gyakorta rendeznek különféle konferenciákat is, melyek szintén arra hivatottak, hogy tágítsák a hallgatók perspektíváit, hogy megmutassák a jog más és más arcait és megnyilvánulásait a világban. Olykor-olykor a hallgatók is szerepelhetnek előadókként ezen konferenciák alkalmával. Novemberben én is részese lehettem egy ilyen kihívásnak Komáromban, s a referátumra való felkészülésből, a kutatásból szerzett tapasztalatok és a sikerélmény emléke bizony sokat segített akkor, amikor az első vizsgaidőszak küszöbén álltam.

A tehetséges hallgatók támogatásának központja a Batthyány Lajos Szakkollégium, ahová már az első félév végeztével és a megfelelő átlag teljesítésével lehetséges felvételizni. A szakkollégium bensőséges, családi hangulata mellett a legfőbb cél az elhivatott és ambíciózus hallgatók fejlődésének intenzív segítése. A szakkollégium mellett kiemelném a mentor programot, egy olyan sajátos segítségnyújtási formációt, amely az elsőéveseknek már tanulmányaik megkezdésekor adott lehetőségként kínálkozik. A programban minden elsőévest egy-egy felsőbb éves karol fel abból a célból, hogy megkönnyítse számára az első félév nehézségeit.

Mindezen sok izgalmas lehetőséget látva is világosan érzékelttem elsőévesként, hogy a jogi egyetem telis-tele van hatalmas akadályokkal, melyeket lépten-nyomon le kell küzdeni. A zárthelyi dolgozatok és a vizsgák még eddig nem ismert helyzet elé állítottak, a stressz, a félelem és az elvárások hatalmas súlyként nehezednek a vállamra. Az első félév vizsgaidőszakában rendkívül nehéz dolog lavírozni a saját megpróbáltatásaink és a lemorzsolódási arány tapasztalata között. Sajnos gyakori jelenség, hogy az adott évfolyam elveszít néhány embert, mert egyesek nem tudnak igazodni a követelményekhez. Szintén megrázó az a tény, ha a saját baráti körünkben is előfordul ilyesmi. Úgy látom, hogy a sikereket és kudarokat is könnyebb megélni egy ilyen kis létszámú évfolyamokkal rendelkező intézményben, ahol mindenki ismeri az évfolyamtársait és ahol a hallgatók együtt szurkolnak egymásnak a vizsgák alkalmával, vagy éppen együtt tárgyalják meg a vitás és nehezen érthető anyagrészeket az előadások közötti szünetekben. A kölcsönös segítségnyújtás ugyanis rengeteget tesz azért, hogy a vizsgaidőszak akadályait egy elsőéves sikeresebben tudja venni. Az itt tapasztalt hallgatók közötti kapcsolatokat is tehát a hajtóerő elemeinek egyikének tartom, csakúgy, mint a különféle ösztöndíjak elnyerésének lehetőségét, amely pedig a vizsgákon való kiváló helytállás kritériumát kívánja meg.

Az említett pozitívumok sorát bővíti még az is, hogy egyetemünk egy egyébként is fejlődőképes városban helyezkedik el, a „Találkozások Városában”. Győr és az egyetem elhelyezkedése infrastrukturális szempontból is rendkívül optimális, az egyetemi programok (koncertek, kiállítások, sport, stb.) pedig a kikapcsolódásban segítik a hallgatókat. Szükség is van a kikapcsolódásra, hiszen a feszített tempó nem tartható fenn és nem is viselhető el egykönnyen huzamosabb ideig. Természetesen a kitartás is fejlődik a szellem folyamatos művelése mellett, mint ahogyan egyéb más képességeink is csiszolódnak. Ezzel összefüggésben a legérdekebb pedig az a tapasztalat volt számomra, hogy első ízben találkoztam a saját határainnal a vizsgaidőszakok alatt. Ez természetesen arra serkentett, hogy a következő félévekhez mind következetesebben fogjak hozzá, s az előre tervezés és alaposág valóban nagyobb biztonságérzetet nyújtanak - ezt így, két félév elvégeztével is éreztem.

Elsőéves élményeim visszaigazolták azt a sok jót, amit a győri jogi karról hallottam. Örömmel konstátálom azt, hogy a küzdelemnek és sok tanulásnak igenis itt is lehet gyümölcse, mint ahogyan a középiskolában is lehetett. A kiváló eredménnyel végző felsőbb évesek pedig minduntalan alátámasztják a mondást: 'nil difficile volenti', vagyis 'semmi sem nehéz annak, aki akarja'. A célunk, vagyis a jogi egyetem sikeres elvégzése, közös – az erre vonatkozó élő példák pedig mintaként szolgálnak mindannyiunk számára. Azt hiszem ez és az itteni jogi kar erősségei adta keret biztosítják e célunk teljesítését.

Forrás: a SZE DFK honlapja: <http://dfk.sze.hu/első-éves-tapasztalataim-podoor-lea> Kategóriák: Felvételizőknek, elsős vélemények Létrehozva: 2012. július 28. 08:33:26 Módosítva: 2014. január 21. 16:21:14

Egy gólya első éve

Hancz Patrik

Összefoglalva a tapasztalataimat, nagyon szeretek idejárni, és büszkeséggel tölt el, hogy ilyen hallgatók, tanárok társaságában lehetek. Tetszik, hogy személyes a hangvétel, olykor egy-egy őszintébb beszélgetés is lehet tanárokkal, ami igazán meglepő, ha a rémhíreket figyelembe vesszük. Tanáraink és a szakkollégisták esetében a többi szakkollégista folyamatosan figyelemmel követi a jegyeinket, rá is kérdeznek, és ha esetleg nem olyan, akkor megjegyzik, hogy jobbat vártak el. Egyetlen negatívum számomra, ami teljesen meg tudja alapozni egy gólya kezdeti hozzáállását, az, hogy ha első nap elkezdik ijesztgetni őket a tanárokkal és a tanulással kapcsolatban. Megtanultam, hogy ezeket a legcsekélyebb mértékben kell csak figyelembe venni...

Miután kiderült, hogy felvételt nyertem jogász szakra, izgatottan vártam, hogy elkezdődjön az első egyetemi félévem. Kiléptem a gimnázium biztonságos közegéből egy teljesen új világba, ahol lehetőségek végtelen sora várt rám. Első élményeim a Felkészítő Napok voltak, melyek szép emlékként maradtak meg, és ahol sok leendő évfolyamtársammal ismerkedtem meg. Nagyon jó hangulatban telt el ez a néhány nap. Itt találkoztam későbbi szakkollégiumi mentórommal, aki már ekkor, a kezdeti nehézségek közepette kisegített minden bajból és válaszolt a kérdéseimre, melyek bombázóporként zúdultak rá. Segített eligazodni az órarendben és elma-

gyarázta az egyéb fontos, tanulmányokkal kapcsolatos dolgokat. Felkészítő Napok keretében kaptunk felvilágosítást az egyes szabályzatokról, melyek az egyetemen segítségünkre lehetnek. Ekkor már tudtam, hogy biztonságban vagyok és nagyon barátságos légkörbe kerültem. Az első félévem legszebb emléke a Gólyabál, amely nagyszerű hangulatban telt el. A félév során sok barátságot kötöttem, különféle versenyeken is részt vettem, melyek közül az egyik legizgalmasabb volt a győri helytörténeti vetélkedő. A versenyre a kar Jogtörténeti Tanszéke is küldött – részvételemmel – egy 4 fős csapatot, mely az egyetemi könyvtárban került megrendezésre.

Körülbelül százan voltunk az évfolyamon, ez a szám azonban véleményem szerint némileg lecsökkent az első félév végére. A legnagyobb problémát talán az jelenti, hogy a gimnáziumokban, a középiskolákban nem készítik fel a diákokat a tanulásra, sőt odáig megyek el, hogy azt mondom az érettségi sem elegendő ahhoz, hogy belekóstoljunk a vizsgaidőszak kihívásaiba. Nagyon sok embernek az okozott és okoz problémát, hogy egyszerűen nem tudnak átállni a néhány oldalról a több száz oldalra, tantárgyanként. Első félév után több hallgató is szembe nézett azzal, hogy valamely tárgyat nem sikerült teljesíteni, és ez a helyzet a második félév végén is megessett néhányakkal, akik nem vették elég komolyan a kihívásokat.

Az órák száma már nem annyira sok, mint a középiskolákban, azonban nem szabad azt hinni, hogy a tanulás is kevesebb. A kar egy nagyon jeles tanára mondta, hogy azért van kevés óraszám, mert például a jogáshallgató feladata az, hogy otthon sajátítsa el a tananyagot, nem pedig az órán. Ettől függetlenül nem lehet panasz a leadott anyagokra és órákra. Nagyszerű emberek tanítanak a karon, akik készségesen segítenek a hallgatóknak, nehezebb részeket kivéve a tananyagból és pontosan elmagyarázva. Ezek nélkül nem tudnánk egyes tételeket megtanulni. E-mail-eket is bátran írhatunk részükre, készségesen válaszolnak és segítenek. Ez utóbbi kellemes csalódás volt számomra, hiszen minden közeli már egyetemista barátom mondta, milyen rettenetesen az egyetemi tanárok, nem segítenek és csak az a céljuk, hogy mindenkit megbuktassanak. Megnyugodva könyveltem el magamnak az első vizsgaidőszakom után, hogy ez nem így van.

A másik jelentősebb probléma, hogy a hallgatók nehezen dolgozzák fel azt, hogy mennyi időt vesz el a tanulás az életükből. A vizsgaidőszak nem szól másról, minthogy eredményesen felkészüljünk az adott vizsgára! Nincs mese, hosszabb távon akár napi 8-10 órát is kell tanulni, ellentétben a középiskolákban történő, jobb esetekben is csak néhány órás tanulással. Ha ez az ára, hogy a legjobbak között legyek, akkor ez teljesen rendben van.

A vizsgaidőszak előtti zárthelyi dolgozatokat sem szabad félvállról venni, hiszen a legtöbbet azért kell megírni, hogy vizsgázhassunk. Különféle fakultációkat is van lehetőségünk felvenni, melyek közül szabadon választhatunk érdeklődési körünknek megfelelően. Meg kell említeni, hogy a kiemelkedő tanulókat figyelemmel követik, és különféle feladatokkal bízzák meg, melyek tovább lendítik az egyetemi karrierjüket és szakmai fejlődésüket.

Érdekes, hogy a karon belül egyes szakokon nem indul annyi fő, mint például, egyes budapesti, hasonló jellegű karokon. Nem minősíteni szeretném az utóbbiakat, de a kar egyik legerősebb tulajdonsága a kis létszámú képzés, a személyes jelleg. A tanárok jóformán név szerint ismernek bennünket, és a családias légkör miatt, egészen más hangulatban telnek az órák.

Első félév elején elindult a szakkollégiumi Mentorprogram, melynek lényege, hogy a kar kiváló hallgatóit tömörítő Szakkollégium tagjai közül felsőbb évesek szárnyaik alá vesznek és

támogatnak minket, nem csak válaszolva a kérdéseinkre, hanem tanácsokkal, esetleg jegyzetekkel látva el. Nem volt kérdés kit szeretnék mentoromnak, az a hallgató lett, aki segített nekem az első napokban. Természetesen a program nem merül ki ebben. Vannak különféle előadások, beszélgetések, zárthelyi dolgozatokra való felkészítés, melyek folyamatosan formálnak minket és segítenek beilleszkedni. Emlékszem első jelentősebb zárthelyi dolgozatom előtt is volt egy csoportos foglalkozás, ahol átbeszéltük a nehezebb témaköröket, és biztos vagyok benne, hogy az is kellett, hogy sikeresen teljesítsem a zh-t. Jelentősebb esemény volt számomra, hogy felvételt nyertem, először, mint megbízott képviselő, a második félévben pedig már, mint választott képviselő a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Hallgatói Önkormányzatába, melyet azért tartok fontosnak, mert közvetítő lehetek a hallgatótársaim és a HÖK között, továbbá a közösséget is tudom építeni.

Következő félévben felvételiztem a Batthyány Lajos Szakkollégiumba, külsős tagnak. Komoly követelményeknek kell eleget tenni, de akinek sikerül bejutnia, az a legjobbak között lehet, ami mindenképpen ösztönzőleg hat a tanulmányaira. Rám is ugyanígy hatott. Először hallottam olyanokról, akik 5.0-s átlaggal rendelkeznek, akiknek saját tudományos publikációi és országosan elismert verseny eredményei vannak, s emellett egyébként ugyanolyan közösségi emberek, mint bárki más, ugyanúgy járnak bulizni, sőt. Ha ez nekik ment, akkor egyértelmű, hogy nekem is az a célom, hogy olyan szintre jussak el, mint Ők. Nos, a szakkollégiumi hallgatók támogatásával és segítségével ez nemsokára sikerülni is fog. Azonban ne felejtjük el, hogy a továbbiakban önszorgalomból kell mindent csinálni, helyettünk mások nem tudják megtanulni az anyagot, csupán segíteni és ösztönözni tudnak minket. Nem lakom benn a szakkollégiumban, mivel győri vagyok, de megmutatták az épületet, a szobákat, melyek teljes mértékben elnyerték a tetszésemet, nagyon szépen fel van szerelve, és össze sem lehet hasonlítani egyéb kollégiumokkal, melyet eddig láttam. Nagy előnye többek között, hogy Győr szívében van az Árkád üzletház mellett, a belvároshoz nagyon közel, ahol rengeteg program és lehetőség van, kipihenni a vizsgaidőszakot, illetve a szorgalmi időszak kisebb-nagyobb megpróbáltatásait.

De nem szabad megijedni, nem csak a tanulásról szól minden. Számos lehetőség van a campus közvetlen közelében a kikapcsolódásra, szórakozásra. Ezek mellett van lehetőségünk sportolásra is: úszás, futás, konditerem stb., csak hogy a legkedveltebbeket említsem. Mivel 4 testnevelés félévet teljesítenie kell mindenkinek a tanulmányai alatt, azért ezek megkerülhetetlenek. Van lehetőség a kiváltásukra is, ha például igazolt versenyző vagy és be tudod mutatni az erre vonatkozó nyomtatványt. Jómagam három félévet tudok kiváltani, mivel versenytáncoló, de ettől függetlenül is folyamatosan kihasználom a lehetőségeket, csupán egy pártolói igazolványt kell váltanom ennek érdekében, évente.

Van még egy nagyon jó barát, aki segítségünkre lehet minden pillanatban, ez pedig a könyvtár. Az egyetemnek csodálatos saját könyvtára van, melyet nemrég építettek és a legmodernebb eszközökkel látták el. Folyóiratok, újságok, könyvek, netes adatbázisok állnak a rendelkezésünkre, melyek hasznosak lehetnek a dolgozatok, tanulmányok, előadások megírásához. Ha esetleg itt nem találnék meg valamit, akkor irány a jogi könyvtár. Törvénykönyvek, jogi folyóiratok, tanulmánykötetek sorakoznak a polcokon, egy csendes és barátságos környezetben.

Összefoglalva a tapasztalataimat, nagyon szeretek idejárni, és büszkeséggel tölt el, hogy ilyen hallgatók, tanárok társaságában lehetek. Tetszik, hogy személyes a hangvétel, olykor egy-egy

őszintébb beszélgetés is lehet tanárokkal, ami igazán meglepő, ha a rémhíreket figyelembe vesszük. Tanáraink és a szakkollégisták esetében a többi szakkollégista folyamatosan figyelemmel követi a jegyeinket, rá is kérdeznek, és ha esetleg nem olyan, akkor megjegyzi, hogy jobbat vártak el. Egyetlen negatívum számomra, ami teljesen meg tudja alapozni egy gólya kezdeti hozzáállását, az, hogy ha első nap elkezdik ijesztgetni őket a tanárokkal és a tanulással kapcsolatban. Megtanultam, hogy ezeket a legcsekélyebb mértékben kell csak figyelembe venni, mindig a saját tapasztalataimra építék és formálok véleményt. Utoljára pedig azt emelném ki, hogy a felsőbb évesek végtelenül segítőkészek. Támogattak az első évem során és attól függetlenül, hogy másodéves lettem, továbbra is számítok a segítségükre és továbbra is ott fognak állni előttem példaképként.

Győr - a találkozások városa

Hegedűs Laura

Elsős hallgatóként az egyetem rendkívül nagy váltás a középiskola megszokott rendszere után, rengeteg önállósággal és felelősséggel is szembe kerülünk. A ritmust azonban gyorsan fel kell venni, amely a kezdeti akadályok és az új környezet miatt nem olyan egyszerű. Hogyan is lehetséges?

Útikönyvek leírása alapján Győr kiváló elhelyezkedése miatt méltán kapta a találkozások városa nevet. Véleményem szerint azonban a titulus mögött több is húzódhat. Magában rejtheti a lehetőségek és olyan alkalmak összességét, melyekkel tanulmányaink során találkozhatunk, és melyeket érdemes megragadni. Ezekre szeretnék egy kis rálátást nyújtani, annak ellenére, hogy első évet végzett egyetemistaként még aligha sikerült mindent felfedeznem.

2011 júniusában nyertem felvételt a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Karára, mint jogász szakos hallgató. Szüleim nem jogi végzettségűek, ezért a pályára még nem volt rálátásom. A kar jelentős előnye, hogy az egyetem szerves részét képezi mégis külön területet kapott, nem messze a központi campus területétől, külön épületben helyezkedik el. Meg kell említeni, hogy saját ügyintézőssel (tanulmányi osztály) rendelkezik, hiszen míg a főépületben a legtöbb kar ügyét egy osztály viszi, addig mi "kivételes helyzetben" részesülünk, így a problémák, kérések gyorsabb elbírálás során oldódnak meg. A külön kari könyvtárat is kiemelném, ahol egy helyen találhatóak meg a képzéshez szükséges fontos könyvek, folyóiratok.

A jogász szakra felvételt nyert hallgatók száma évente kb. száz fő körül mozog, ennek minden előnyével és hátrányával együtt. A környezet sokkal személyesebb, nem ún. "futószalagképzés" folyik, amikor az ember nem több, mint egy számsor, senkit sem érdekelnek a képességei, ambíciói. Nálunk az oktatókkal való kapcsolat személyesebb, közvetlenebb, persze ez egyben azt is jelenti, hogy nehéz úgy elvégezni a szakot, hogy ne tudják a neved, vagy lega-

lább az arcod ne legyen ismerős valakinek. A létszámból adódóan az előadások alatt is emberbarát a hallgatók száma, a prezentációk érthetőek, és nem kell olyan messze vagy magasra ülni, ahonnan esélyünk sincs arra, hogy akár csak a hang eljusson hozzánk a rendelkezésre álló másfél óra alatt.

A szemináriumokon a kisebb csoportok lehetőséget adnak az adott anyag részletesebb feldolgozására, referátumok tartására, amelyek fejlesztő hatása elengedhetetlen, hiszen az évek során nem egy olyan helyzettel kerülünk szembe, amikor szükség van jó előadásmódra. Az oktatók magasan képzettek, óráik színvonala kifogástalan. Azonban nem fogom, és nem is lehet elkerülni, hogy "nem minden játék és mese". A tananyag mennyisége a középiskolaihoz képest lényegesen több és nehezebb is. Véleményem szerint azonban a "más" szó fejezi ki a legjobban az egyetem stílusát. Az év során néhány zárthelyi dolgozattal és beadandóval kerülünk „csak” szembe, azonban a vizsgaidőszak már nagyobb kihívás.

Utólag visszagondolva az érettségi már nem is olyan ijesztő, mint ahogy akkor annak tűnt. Ezzel persze senkinek sem szeretném elvenni a kedvét, csupán úgy gondolom, hogy ez is hozzá tartozik az egyetem és a képzés fogalmához, az igazsághoz. A félreértés elkerülése érdekében azonban ezek teljesítése nem lehetetlen. Sokan már a kezdeti nehézségek, kudarcok során meghátrálnak, illetve a hanyag magatartás miatt van "lemorzsolódás". Van úgy, hogy a kezdeti létszám a második félévre egy-egy fontosabb tantárgy esetén már 10-15 fővel kevesebb, és ez a további években is megismétlődhet, igaz a kredit-rendszer miatt ez a csúszás már nem jelent akkora nehézséget, mint korábban, amikor teljes éveket kellett ismételni. Itt újra megismételném, hogy az elvárások nem teljesíthetetlenek, sőt más szakokon is szembe kell nézni ilyen létszámcsökkenéssel.

Elsős hallgatóként az egyetem rendkívül nagy váltás a középiskola megszokott rendszere után, rengeteg önállósággal és felelősséggel is szembe kerülünk. A ritmust azonban gyorsan fel kell venni, amely a kezdeti akadályok és az új környezet miatt nem olyan egyszerű. Hogyan is lehetséges?

A kar számtalan lehetőséget kínál. Az oktatók is minden segítséget megadnak, azonban a szakkollégium, a felsőbb éves, tapasztaltabb diákok életbölcssége is egyfajta "túlélőcsomag" a szemeszter folyamán. A szakkollégium keretein belül indul az ún. mentorprogram, mely során az idősebb hallgatók szárnyuk alá veszik a gólyákat. Tavaly én is részese voltam a programnak, bármilyen kérdésben fordulhattunk hozzájuk, legyen az ügyintézésel, tananyaggal kapcsolatos probléma, vagy egyéb hasznos tanács. A szakkollégisták által szervezett foglalkozások, módszertani tippek nagy segítséget nyújtottak a félév eredményes teljesítéséhez. Ezt a lehetőséget bátran merem ajánlani mindenkinek!

Mivel nem Győrben élek, a szeptember nem csupán az iskolaváltás terén hozott újdonságot, kollégista is lettem. Az egyetem két fő kollégiummal rendelkezik, a belső a központi Campus szívében helyezkedik el, míg a külső kicsit távolabb, azonban tömegközlekedéssel gond nélkül elérhető a város bármely pontja. Én a belső kollégiumba jelentkeztem először, hiszen a campus közel van, a győri élet közvetlenül körülöttem zajlik, semmiről sem lehet lemaradni. A félév során azonban lehetőségem adódott átköltözni a szakkollégiumba, mely az Árkádtól nem messze található. Nagy előnyének tartom az elhelyezkedés mellett, a szobák színvonalát, tágasabb, kényelmesebb az átlag kollégiumi szobákkal szemben, valamint, hogy a szakkollégiumi tagsággal egy rendkívül összetartó, jó közösség tagjává válhat az ember. Egy percre sem bántam meg a váltást, úgy érzem hamar sikerült beilleszkednem. A szakkollégium által

szervezett programok sokszínűsége pedig minden érdeklődést felölel, érdemes ezeken részt venni, hiszen a jövőben hasznosnak bizonyulhatnak.

Az egyetem emellett büszkélkedhet új könyvtárával és Tudásmenedzsment Központjával, mely további kurzusok, programok szervezésével nyújt segítséget a hallgatóknak. Továbbá kiemelném a sportolási lehetőségek sokszínűségét is, hiszen a falmászástól kezdve a labdajátékokig mindenki megtalálhatja az ízlésének megfelelőt. Az egyetem környékén több szórakozóhely is található, mely a híres "szerda esti" bulik helyszínét biztosítja és nem érdemes lemaradni az egyetem által szervezett, gólyatáborokról, Felkészítő Napokról, SZE-Napokról sem! Ezek lényegét képtelen lennék röviden elmondani, a legjobb módszer, ha Te is részese vagy!

Mindent összevetve, jó döntésnek tartom, hogy ide jelentkeztem, az egyetem nem egyszerű, de sok segítséget kapunk a megkönnyítése érdekében. Az itt eltöltött évek hamar elszállnak, még ha most nekem sem tűnik úgy, de utólag visszatekintve nem mindegy, hogy éltünk-e azokkal az alternatívákkal, melyek elénk tárultak, melyekkel többek, jobbak, kiválóbbak lehetünk!

Forrás: a SZE DFK honlapja: <http://dfk.sze.hu/-elsoevesek-velemenyei>